

ע"פ 59032/03/16 - בן שבת גדי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 59032-03-16 בן שבת גדי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט ד"ר שמואל בורנשטין
מערער	בן שבת גדי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

פסק דין

רקע

1. לפניי ערעור על החלטת בית משפט לתעבורה בפתח תקווה, אשר ניתנה ביום 8.3.2016 (השופט טל אוסטפלד נאוי) בתיק 1458-08-14.
2. הערעור מופנה כנגד החלטת בית משפט לתעבורה שלא לקיים דיון בנושא פסילות רישיון נהיגה ישנות של המערער.
3. קודם למועד ההחלטה בתיק 1458-08-14, בגינו הוגש ערעור זה, נשפט המערער בשני תיקים נוספים לפסילות רישיון נהיגה פועל: בתיק 1373/06 נדון המערער ל-5 חודשי פסילה בפועל ביום 3.4.2006 ובתיק 1658/06 נדון המערער לשנה פסילה בפועל ביום 24.7.2007.

טענות הצדדים

4. לטענת המערער, מאחר ורישיונו פקע כבר ביום 1.8.1991 ומכיון שלא היה מיוצג בשני התיקים הנ"ל, סבר הוא כי בהעדר רישיון נהיגה בתוקף, אין צורך בהפקדה.
- בדיעבד, לאחר שסיים המערער את תקופת הפסילה שהושתה עליו במסגרת תיק 1458-08-14 ופנה למשרד הרישוי בבקשה להחל בהליכים להוצאת רישיון נהיגה, הוא סורב, בנימוק שבזמנו לא הפקיד את רישיונו, בגין שתי הרשעותיו הקודמות בתיק 1373/06 ובתיק 1658/06 (להלן: "**התיקים הישנים**").
- עוד לטענת המערער, הסיבה לכך שלא פנה להוצאת רישיון נהיגה לאחר תום תקופת הפסילה בתיקים הישנים, הינה שהוא היה טרוד מבעיות כלכליות וחווה גירושין קשים. לטענתו, אילו היה פונה באותה התקופה, לפני קרוב לעשור, למשרד הרישוי, בבקשה להוצאת רישיון נהיגה, הרי שהבעיה היתה נפתרת כבר אז. אלא שהמבקש לא היה מודע לכך שאף בהעדר רישיון נהיגה, עליו לפנות לקבלת אישור הפקדה.

לטענתו, כיום, מתוך שאיפה להתחיל בחיים חדשים ולמצוא עבודה שתאפשר לו לפרנס את משפחתו בכבוד, זקוק הוא לרישיון נהיגה.

המערער ביצע הפקדה בגין התיקים הישנים ביום 27.3.2016 באמצעות תצהיר לפיו אין לו רישיון נהיגה תקף. משמע, הוא כבר ריצה 4 חודשים מתוך עונשי הפסילה בגין התיקים הישנים כך שנותר לו למעשה 13 חודשים.

המערער מבקש שבית המשפט יקצר לו תקופת הפסילה בגין התיקים הישנים.

5. לטענת המשיבה, החלטת בית המשפט קמא ראויה ונכונה.

המערער נפסל שלוש פעמים וחזר לנהוג שוב ושוב ללא רישיון בתוקף.

בגין מחדל אי הפקדת הרישיון אין לו להלין אלא את עצמו ואין מקום לקיצור תקופת הפסילה.

דין והכרעה

6. סעיף 42(ג)(1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] קובע כי תקופת פסילה מלהחזיק ומלקבל רישיון נהיגה תימנה החל ממועד ההפקדה של רישיון הנהיגה בידי הרשות.

ויובהר כי דרך המלך אף במצב בו הרישיון אינו בתוקף, כפי שלטענת המערער ארע בנסיבות עניינו, היא המצאת הרישיון.

בהקשר זה קובעת תקנה 557(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961 כי במצב שבו הודע לבעל הרישיון על פסילת רישיונו על ידי בית המשפט, ימציא את רישיונו גם אם אינו בר תוקף באותה שעה.

לצד זאת, קובעת תקנה 557(ב) לתקנות התעבורה כי אם הרישיון של בעל הרישיון שנפסל אבד לו ואין בידו כל עותק, תקופת הפסילה תימנה החל ממועד המצאת תצהיר לפי פקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 של בעל הרישיון שנפסל לרשות בעניין זה.

7. על הרציונל שבבסיס חובת הפקדת רישיון הנהיגה עמד בית המשפט העליון בבש"פ 2199/03 מאיר נ' מדינת ישראל פ"ד נז(3) 467 (2003), בהדגישו בין היתר את תחולתו על רישיון שאינו תקף:

"תכליתו של ההסדר הנוגע לחובת הפקדת רישיון בבית-המשפט כתנאי לתחילת מירוצ תקופת הפסילה נהירה על פניה. ראשית, חובת ההפקדה של רישיון שנפסל ממחישה לבעל הרישיון את עובדת כניסתה לתוקף של הפסילה ואת משמעותה המלאה והמוחשית של פסילה זו. שוב אין בידו תעודת רישיון, ואין ברשותו מסמך המתיר לו לנהוג. להיעדר תעודת הרישיון ברשות הנאשם ישנה משמעות חינוכית ופסיכולוגית העשויה לתרום להפנמת איסור הנהיגה עד לריצוי מלוא תקופת הפסילה. רציונל זה ישים הן לגבי רישיון תקף הן לגבי רישיון שתוקפו פקע. שנית, הפקדת רישיון כאמור מקטינה את החשש מפני עשיית שימוש לרעה בתעודת הרישיון בעת פסילה. לגבי רישיון תקף היא מקטינה חשש כי הנהג יציג אותו בפני גורם מוסמך בלא שזה ידע על דבר הפסילה. לגבי רישיון שאינו תקף, היא מקטינה חשש מפני אפשרות זיוף ומצג שווא. רציונל זה, העומד ברקע הסדר ההפקדה, אינו

חל מקום שהרישיון אבד, ולכך נמצא הסדר חלופי המשרת את המטרה הראשונה של ההפקדה בדמות הצהרה על האובדן..."

[ההדגשות אינן במקור]

8. הנה כי כן, חובת ההפקדה חלה אף במצב בו הרישיון אינו בתוקף, וככל שרישיונו שאינו תקף כלל לא נמצא בידיו של המערער, היה עליו עקרונית למסור הצהרה בעניין זה כתחליף להפקדה.

9. על התכליות שנועדה חובת ההפקדה, שלא קוימה בעניינינו, לקדם, עמד בית המשפט בעפ"ת 48348-11-13 פשצנקו נ' מדינת ישראל (3.1.2014), באומרו את הדברים הבאים:

"בית המשפט הביע עמדתו לא פעם כי במקרים של פסילת רישיון נהיגה, יש להקפיד הקפדה יתרה על קיומן של הוראות פקודת התעבורה והתקנות לפיה. דרישת ההפקדה או תחליפה איננה בעלת אופי טכני בלבד וטמונות בה מספר תכליות: תכלית חינוכית-פסיכולוגית להפנמת האיסור החל על נהיגה בתקופת הפסילה; תכלית אדמיניסטרטיבית שתאפשר למערכת לדווח לרשות הרישוי על הפסילה באופן תקין; ומניעת מצב של שימוש ברישיון לאחר שנפסל, שכן בכך קיימת מניעה פיזית מלהשתמש ברישיון".

10. בעניינינו, המערער הורשע במסגרת הסדר טיעון ונדון על ידי בית המשפט קמא לפסילה בת 15 חודשים ולפסילה על תנאי בת 7 חודשים למשך 3 שנים. בפסיקתו, נתן בית משפט קמא משקל ראוי לנסיבות האישיות של המערער.

11. בית משפט קמא אף ייחס משמעות לעובדה שבמשך תקופה הארוכה רישיונו של המערער לא היה תקף.

אכן, אין חולק כי ביחס לתיקים הישנים המערער לא מילא את חובת ההפקדה המוטלת עליו. ואולם, מחלוק קרוב למעלה מ-8 שנים ממועד הרשעותיו הקודמות ומכיוון שמאז ועד הרשעתו האחרונה לא עבר עבירה של נהיגה ללא רישיון, מבקש הוא כיום להקל עמו.

12. ברי כי לו היה המערער מפקיד את רישיונו או היה מבצע תחליף הפקדה, כאמור בתקנות, עונשי הפסילה היו מסתיימים לפני שנים רבות.

אפשר כי בנסיבות אלה היה מקום לשקול להקל עם המערער ולקצר את תקופות הפסילה בגין הרשעותיו בתיקים הישנים כפי שהיה למשל בעניין עפ"ת 42990-09-13 גדיב יורי נ' מדינת ישראל (17.12.2013).

ואולם, במקרה שלפני גם אם חלפו שנים רבות ממועד הרשעותיו בתיקים הישנים, הרי המערער עבר לאחרונה פעם נוספת עבירת נהיגה ללא רישיון ובנסיבות אלה איני סבור שיש מקום להקל עמו.

13. הערעור נדחה.

ניתן היום, ד' תמוז תשע"ו, 10 יולי 2016, בהעדר הצדדים.

